

natkozó és legnagyobb értéket produkáló erdőnevelési eljárásokat. Ehhez azonban igen sok megbízható adatra van szükség. Ha elérkezünk erre a magaslatra, akkor majd már könnyűszerrel végezhet az erdőrendezés egyes erdőtípusokra vonatkozó és általános érvényű kiértékelést és nem lesz már szükség a gyakorlatnak ilyen széleskörű adatgyűjtésére.

Addig azonban eltelik még egy kis idő, mely alatt mi, gyakorlati erdőgazdák nem henyélhetünk! — Keresnünk kell a több-jobb-olcsóbb fa megtermeléséhez vezető utat, melyhez minden magyar erdőgazdának eredményekben gazdag jó munkát kívánok.

Kiss Miklós
okl. erdőmérnök

04

Néhány adat Kaán Károly nagykanizsai kapcsolatairól

Ma már kevesen emlékeznek Nagykanizsán személyesen *Kaán Károlyra*. Pedig innen indult valamikor arra az útra, amelyen nevét a magyar erdőgazdaság történetében örökké emlékeztessé tette.

Kaán Károly apja — szintén Károly — Nagykanizsán volt ügyvéd, itt is húnyt el 1873-ban, 63 éves korában. Ugyancsak ügyvéd volt Kaán atyai nagybátyja — Vilmos — is. Apja halálakor a gyermek Kaán 6 éves volt, további nevelését már teljesen édesanyja — Thenn Anna — irányította. Az anya rendkívül nagy műveltségű, öntudatos, büszke magatartású nő volt még idős korában is. Nagykanizsán húnyt el

Emléktáblával jelölte meg az Országos Erdészeti Egyesület nagykanizsai csoportja Kaán Károly szülőházát. Az emléktáblát Németh László erdőgazdasági igazgató, az egyesület helyi csoportjának elnöke leplezte le Nagykanizsa város tanácsának, az Országos Erdészeti Főigazgatóságnak, valamint az ország valamennyi erdőgazdaságának és egyéb erdészeti szervének kiküldötté jelenlétében

1931-ben, 93 éves korában. Nemcsak magas kort ért el, de rendkívül magas termetű is volt. Ez egyébként az egész Kaán-családra jellemző volt. Kaán Károly édesanyjához rendkívüli szeretettel ragaszkodott. Még legnagyobb elfoglaltsága idején is legalább minden évben egyszer felkereste Nagykanizsán. Itt élt egyetlen nővére is, mint igazgató-tanítónő, 81 éves korában, 1943-ban bekövetkezett haláláig. A Kaán-családról a régi Kereszt, ma Hunyadi utcában, ahol a család otthona és Kaán Károly szülőháza állott, ma már nem tud senki, semmit.

Középiskolai tanulmányait Kaán Károly a nagykanizsai gimnáziumban végezte. 1885-ben tett érettségi vizsgát. A nyolcadik osztályra vonatkozó tanulmányi eredményei a Városi Múzeumban őrzött, 1885. évi Értesítő adatai szerint közepes tanulóra engednek következtetni. Ebben az évben egy egyese, öt kettese és négy hármasa volt. Különórán tanulta a zenét. Ehhez úglátszik tehetsége volt, mert ebben az évben ő nyerte el a gimnáziumi ének-ösztöndíjat.

Kaán érettségizése idején az osztálytársai közül kilenc jogásznak ment, öt papnak, három orvosnak és négy postásnak. Valóban különös, hogy ilyen családi és baráti környezetből Kaán az akkoriban eléggé szokatlan erdészszakmát választotta. Erre az elhatározásra a család benső barátjához, Krug József somogyiszentmiklósi — ma Miklósfá — uradalmi főerdészhez való vonzalma indította. Kaán mindvégig hálaival adózott Krug emlékének. Még államtitkár korában is felkereste sírját a miklósfai temetőben.

Bár Nagykanizsáról származott, a környező erdőket csak államtitkár korában, Nagykanizsán töltött szabadsága közben ismerte meg az én kalauzolásomban egy háromnapos erdőbejárásom. Az erdők akkori állapota tetszését nem nagyon nyerte meg. Erdőkudéése akkor már nagyrészt az Alföld felé fordult, életének egykori munkatere és örök ábrándja a középhegységi jegenyefenyves bükkös volt, természetes felújítással és házi kezelésben. Ami a kettő között volt, érdeklődését kevésbé keltette fel. Különösképpen nem érdekelték a részletek és türelmetlen volt a helyi magyarizatókkal szemben. Kérlelhetetlen volt a gyertyánnal és akáccal szemben. Egyiket sem akarta látni a nagyobb erdőtestekben! Tetszését főleg a gondos homoki telepítések, a fajok elegyessége, a fenyők nyerték meg, felfigyelt a védett emlékfákra és a zsigárdi emlékparkra. A bejárás végén elismerőleg nyilatkozott P. erdőmester lelkes erdőművelő munkájáról, aki a volt Batthyány hitbizományi birtokon ezer holdakra menő új állományokat telepített.

A személyes emlékek Kaán Károlyt mint izig-véríg lelkes erdészt, vezetésre hivatott személyt őrzik meg számomra.

Barthos Gyula,
Nagykanizsa

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Egyesületünk 10 tagja október elején viszonzta a lengyel szakemberek magyarországi látogatását. A lengyel NOT által összeállított gazdag program keretében a magyar erdészek a katowicei, krakkói, lodzi és gdanski erdőigazgatóságok területén az erdőtelepítést, természetes felújítást, csemetetermelést, homokfásítást, gépesített fakitermelést, erdőfeltárást, erdőrendezést, Varsóban pedig az erdészeti kutatóintézet munkáját tanulmányozták. A szakmai látóivalokon kívül megtekintették Krakkóban a lengyel műemlékeket és Katowice környékén az iparvidék hatalmas méretű építkezéseit. A hagyományos lengyel-magyar barátság jegyében lefolyt tanul-

mányút végén *Schneider Jenő* elvtárs, a delegáció vezetője számolt be a Lengyelországban szerzett élményekről, tapasztalatokról a NOT székházában. A búcsúfogadáson részt vett *Roman Gasing* miniszterhelyettes elvtárs is.

*

Az erdőfeltárási szakcsoport októberi ülésén mondott köszönetet *Nyirády Lajos* elvtársnak, a szakcsoport eddigi vezetőjének sokéves eredményes munkájáért, mivel az Egyesület elnöksége a külügyi bizottság szervezésével és vezetésével bízta meg. A szakcsoport új elnöke, *Pankotay Gábor* elvtárs, kérte, hogy továbbra is segítse és támogassa a szakcsoportot munkájában. A szakcsoport